

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library City

PROVINCIAL LIBRARY
ПРОЛЕТАРСЬКІХ КРАЇН, ЄДНАНЕСЬО
MANITOBA

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VII.

Ч. 35.

СУБОТА, 21. БЕРЕЗНЯ 1925.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, MARCH 21st, 1925.

No. 35.

VOL. VII.

Підчас великої бурі в Америці згинуло 1,072 особи

СТРАШНИЙ ГУРАГАН ЗАХОПИВ СТЕЙТИ МІЗУРИ, ІЛІНОЙС, ІНДІЯНУ, КЕНТАКІ І ТЕННЕСІ.

Між убитими є багато шкільних дітей, яких буря захопила в школах і вони погибли на місці.

ШКАГО, 20. березня.—П'ять середньо-західних стейтів навістила в середу по полудні страшна буря, підчас котрої згинуло 1,072 особи, а 5,723 особи зістало ранених.

Гураган захопив полуднево-східну частину Мізурі, полудневу частину Іллінойс, Індіану, Кентакі і Теннесі. В цих стейтах буря знищила більше або менше 33 міст і містечок.

Шкоду в маєтку обчислюють на мільйони доларів. В багатьох

місяцях підчас бурі вибух вогонь, який побилизив нещастя. Тисячі людей остали без даху над головою.

Між убитими є багато шкільних дітей, яких буря захопила в школах і вони на місці погинули.

Тіла убитих гураган позано-сив мило і більше від місяця, де їх постигла смерть.

Як виказують наспівуючі звідомлення, буря була найбільшим того рода нещастям в історії Злучених Держав.

ЧИСЛО УБИТИХ І РАНЕНИХ В ПООДИНОКИХ МІСТАХ.

Після поодиноких міст число убитих і ранених представляється так:

Іллінойс:		Мізурі:	
Назва міста	Убиті	Ранені	
Вест Франкфорт	150	2,200	
Морфісборо	150	1,800	
Де Сото	150	300	
Вірджес	38	90	
Горге	35	70	
Роялтон	3	41	
Карбондейл	25	61	
МекЛісвил	18	27	
Кармі	2	11	
Бломфілд	7	24	
Калдвел	9	16	
Логен	10	29	
Тамсонвил	9	32	
Обчислені фарми	9	109	
Індіана:			
Принстон	98	172	

З ОСТАННІХ ДНІВ СТРАЙКУ МЕТАЛЕВИХ РОБІТНИКІВ В ІТАЛІЇ.

Про страйк металевих робітників в Італії були в останніх днях суперечні вісті. Як ми подавали в минулому числі нашої газети, депеші з Італії доносили, що страйкуючі робітники дістали підвишку платні і повернули до праці.

Зараз на другий день після цього в пресі появилася звідомлення, що лише мала частина страйкуючих фашистських робітників — около 6,000 зі всіх 30,000 — прийняла умови представників Муссоліні щодо закінчення страйку, а решта робітників рішди страйкувати далі.

Мало того. Контролю над цілим страйком захопили соціалісти, які викликали на страйк десятки тисяч нових робітників. Депеша з Риму від 17. березня подавала, що завдяки соціалістам на страйку було вже 150,000 робітників.

Цього налякався фашистський уряд і почав арештувати соціалістів за те, що вони до-раджували робітникам не прий-мати фашистських умов щодо поладження страйку.

Секретар Італійської Федерації Праці заявив представни-кам преси між иншим так: "Робітники є недоволені. Нашими опонентами є уряд, фашистська партія і синдика-льські робітники. Фашистський дозволено збиратися. Нам соці-алістам заборонено збиратися. Нас може примусять скла-нути голову перед їх силою і повернути до праці, однак це не буде означати мира або кін-ця агітації".

На другий день після цієї заяви депеша з Риму принесла вістку, що соціалістичні страй-кові провідники відбули кон-ференцію і рішили закінчити страйк.

ПОВІНЬ В ПЕРУ ЗНИЩИЛА МІСТО.

ЛІМА, Перу, 19. березня. — Місто Труільо, яке мало около 11,000 населення, знищила цілковито повінь, спричинена уливаними дощами.

Мешканці оставили свої до-ми і скоронилися в поблизь-ких вище положених полях. Ві-домости про катастрофу не є

повні.

Труільо є третім важним мі-стом в Перу. Воно лежить в північній частині країни, около півтора миль на схід від Тихо-го океану, в долині Чіму.

(Республіка Перу лежить в Полудневій Америці.)

ПОСПІШИМ НА ПОМІЧ СТРАЙКУЮЧИМ МАЙНЕРАМ І ТХІМ РОДИНАМ В НОВІЙ СКОШІ!

Повиша ілюстрація представляє дітей страйкуючого майнера в Новій Скошії перед їхньою хатою. Фотографія була знята 5. березня і на ній бачимо малих дітей без черевиків і панчіх та без достаточної одяжі — серед лютої зими. Ці діти благають нас о негайну поміч.

Комуністична Партія Канади закликає ро-бітників допомагати страйкуючим майнерам в Новій Скошії

До робітників Канади:—

Знову киті Брітші Емпаер Стіл Корпорейшен влялися в тіло збудованих майнерів Нової Скошії.

Рік за роком Беско і її уряд думали разом, щоб зломити славіний бойовий дух ново-скошійських майнерів і розбити їхні солідарні ряди.

В 1923 році Беско при допо-мозі війська, провінціоноальної поліції і реакційного бюро-крата Дж. Л. Луїса, президен-та майнерської юнії, розбила юнію сталевих робітників. В сталевих фабриках нема тепер юнії. Розбиті майнери — є слідующим пляном Беско.

Від січня 1923 року майне-ри працювали на загал менше як половину звичайного часу. Тисячі з них працювали лише пару днів на тиждень. Але по-мимо такого нечуваного безро-біття, майнери, хоч живуть в нужді і є приперті до стіни, зводять завзяту боротьбу з не-милосердним визискувачем — Беском.

Беско домагається знижки платні. Компанія мусить роби-ти мільйони доларів зиску, а май-нери повинні за це кривавити-ся.

Віцепрезидент Брітші Емпа-ер Стіл Корпорейшен, Мек-Лорд, публично заявляє, що майнери не зможуть довог ви-держати. Він каже, що всі карти в руках компанії. Майнери можуть бути на страйку два мі-сяці або шість місяців, — це для компанії на має ніякого значіння. Остаточо вони бу-дуть примусені прийти до компанії.

Так заявляє без ніяких оби-няків капіталізм, неприкритий ніякою гіпокрізією. Бруталь-ний, зухвалий, нечудий капі-талізм.

Вони мають карти! А по дру-

гій стороні стола порожні жо-лудки, вихуднілі тіла жінок і дітей майнерів. Ліпняки вони називають "домами". Мішки й лахи вони мають за одяж.

Так, Беско має всі карти, за-вйомкою одної — боево/о ду-ха й революційної волі робіт-ничої класи.

Товариші робітники! Наш класовий обовязок є ясний: Скріплення боротьби, скоро фінансова допомога, хліб для майнерів та їхніх родин. Робіт-ники не повинні скебувати. По-винна панувати робітничка со-лідарність.

Вагаючися післати військо в майнерські округи, уряд Нової Скошії апелює до ветеранів, щоб вони охороняли власність "чубдики" — леколні діри Беско.

Військові ветерани! Не дай-теся знову обдурити. Відмов-теся відбирати хліб від членів своєї власної класи. Є лише од-на річ для вас охороняти — життя робітників Нової Ско-шії. Лише одна річ поборова-ти — звірюку капіталізм.

Залізничні робітники! Відмов-теся перевозити військо. Від-

мовтеся перевозити страйко-ломів або засоби для такої худоби! Стійте при майнерах! Сильний трейд-юнійний рух в Канаді примусив би уряд підприняти акцію в цій справі. Куди ж цього немає, то трейд-юніоністи повинні дати шов-найменше фінансову допомогу. Дайте їй негайно!

Робітники Канади! Органі-зуйте мітінги, збирайте фонди на боротьбу! Безробітні робіт-ники! Не дайтеся намовити до виконування служби ворогові вашої класи.

Майнерська організація в Ал-берті майже знищена після шістьмісячного страйку, завдя-ки хитаючомуся, реформісти-чному провдові юнійних уряд-ників. Ми не можемо дозволи-ти на це, щоб була знищена майнерська організація в Но-вій Скошії.

Беско кричить: "Майни є вла-сністью провінції, уряд мусить охороняти нас", — і в той сам час каже: "Уряд не може за-ставити нас пустити в рух май-ни. Як він може це зробити?" Колись майни будуть власні-стю робітників. Це буде тоді, коли ми злучимо робітників в організації класової боротьби. Боротьба за робітників може вестися лише під проводом ма-сової Комуністичної Партії.

Сьогодні 50,000 мушци, жі-нок і дітей, випробована боева секція канадійської робітни-чої класи, зводять боротьбу проти найбрутальнішої і най-більш зненавидженої корпора-ції в Канаді. Побіда мусить бу-ти по їх стороні.

Ставайте всі на допомогу майнерам Нової Скошії! До-лів звірюку Беско! Долой капі-талізм!

Центральний Виконавчий Комітет Комуністичної Партії Канади.

КОНФЕРЕНЦІЯ МІЖ МАЙНЕРАМИ І У-РЯДОМ НОВОЇ СКОШІ.

Майнерська юнія готова дати людей для догляду майнів, якщо уряд перебере їх з метою охорони.

ГАЛІФАКС, Н.-С., 19. бере-зня. — Джан МекЛовд і А. А. МекКей, президент і секретар-скарбник 26. дистрикту "Юнаї-тед Майн Воркерс оф Амери-ка", прибули нині рано до Галі-факсу і пішли на конферен-цію з прем'єром Армстронгом та иншими членами уряду Но-вої Скошії.

Предметом конференції є не-давня пропозиція майнерської

екзекутиви, яка звучить, що майнери є готові дати людей для догляду майнів, якщо у-ряд перебере їх з метою охо-рони.

Разом з президентом і се-кретарем 26. дистрикту приха-хали також Вільям Гейс, пред-ставник Луїса в дистриктовій екзекутиві, та Том Мур, прези-дент канадійського Трейд енд Лейбор Конгресу.

Ц.В.К. КОМПАРТІЇ КАНАДИ ДАВ \$100 НА ДОПОМОГУ МАЙНЕРАМ.

Секретар партії тов. Дж. МекДоналд закликає страйкуючих майнерів видержати в боротьбі до кінця.

Центральний Виконавчий Ко-мітет Комуністичної Партії Ка-нади вислав \$100 на допомогу страйкуючим майнерам в Новій Скошії. Гроші були вислані тов. Дж. МекДоналдом, секре-тарем Ц.В.К., на імя А. А. Мек-Кей, секретаря-скарбника 26. дистрикту "Юнаїтед Майн Вор-керс оф Америка" в Глейс Бей.

Залучаючи чек на \$100, тов. МекДоналд пише до секретаря майнерської юнії між иншим таке: "Ми заявляємо свою солідар-ність в боротьбі з майнерами і закликаємо всіх робітників, щоб оказали допомогу. Прод-овжайте біт! Кожна суткака приводить нас ближче до дня, коли капіталізм зі всіми сво-їми страхіттями буде зметений довог-терплячою робітничою

Приближайте той день! "В залученню посилаємо чек на \$100. Ми бажали би, щоб могли дати більше. Ця сума є дана в імені революційних ро-бітників, організованих в Ко-муністичній Партії Канади, що боряться за остаточну перемо-гу нашої класи, коли майни, фабрики, залізниця і всі серед-ники продукції будуть відібрані з рук капіталістичної класи і передані нам, робітникам, під контролею робітничого уря-ду".

Трейд енд Лейбор Кавнсил у Вінніпегу вислала на допо-могу страйкуючим майнерам в Новій Скошії 50 доларів і у-строєне в неділю колекту на цю саму ціль.

ШЕФ ПОЛІЦІЇ В ГАЛЕ ЗВІЛЬНЕНИЙ ТИМЧАСОВО З ПОСАДИ.

БЕРЛІН, 19. березня. — Ше-фа поліції в Гале, Рунге, звіль-нено тимчасово з його посту за-те, що між поліцією і комуні-стами в тому-місті прийшло до сутички, в якій 10 осіб убито і більше як 40 ранено.

Поліція не дозволяла зако-рдонним комуністам промовля-ти на комуністичному мітінгу і це привело до боротьби між поліцією і робітниками.

Тепер виявляється, що по-

станова, забороняюча промов-ляти чужинцям, не є більше в силі.

ПРОДОВЖЕННЯ ОКУПАЦІ.

ПАРИЖ, 19. березня. — В дипломатичних кругах панує переконання, що в наслідок відкинення британським уря-дом мирового протоколу Ліги Націй, Кольонська зона остане правдоподібно окупована на неозначений час.

ВЕЛИКИЙ ПОЖАР В МІСТІ ТОКІО.

ТОКІО, Японія, 19. березня. — В північно-східній частині То-кіо вибух вчора по полудні вогонь, який знищив 2,000 буди-нків і позбавив даху над го-ловою 10,000 осіб.

Підчас вогню 300 осіб зіста-ло покалічених а 20 загубило-ся. Вогонь вдалося взяти під контрольо вчора вечером.

Населення району, який був навіщений вогнем, переважно убоге.

а депеша з Лондону під тою — В північно-східній частині То-кіо вибух вчора по полудні вогонь, який знищив 2,000 буди-нків і позбавив даху над го-ловою 10,000 осіб.

У ВЕСТ ВІРДЖІНІ ЗАСИПА-НО 34 МАЙНЕРАВ.

БАРАКСВІЛ, Вест Вірджинія, 19. березня. — В майні "Бетле-гем Майнс Корпорейшен" все ще знаходиться 34 майнерів, я-ким закрила вихід експлозією минулого віттриа.

Якщо не вдасться дістатися негайно до засипаних майне-рів, то їх спіткає під землею смерть.

МОЇ ДУМКИ ПРО МИСТЕЦТВО.

(3 нагоди літературної вечірки гартівців в Заоклягарту в Вінніпегу 17. березня 1925*).

Вечірка ця, устроена членами філії спілки українських пролетарських письменників ГАРТ — це надто замітна й гарна подія в історії Укр. Роб. Дому, щоб можна збути її мовчанкою. Зрозуміти вповні її оцінити як слід вартість і значіння такої вечірки для українського робітництва можна лиш в цей спосіб, коли дивитися на неї, як на свіжий прояв цієї самої могутньої культурної стихії, яка обхоплює зараз все суспільне життя на вільній Радянській Україні. Це не звичайна собі товариська гуртка, а новий і великий крок вперед в культурно-визвольних змаганнях українського робітництва на еміграції, це нова світа спроба до свого власного естетичного відродження і виховання.

Естетизація людини або розвій її естетичного світовідчуження, — це кінцева мета тої великої галузі людської творчості, яку називаємо мистецтвом.

Завданням мистецтва є відтворити красу і пакети відчуження краси, бо саме краса є метою і змістом вищого духового життя культурної людини. Щоб людина зміла знайти й відчути цю красу в своєму житті, треба найперше розбудити й розвинути у неї змісл. бажання і розуміння краси, іншими словами, треба розвинути у неї естетичне світовідчуження.

Життя людське без краси, без естетичного змісту, це низьке животіння в холодній темряві, це страшно, німа помирнеча, це повільне замрирання людського духа, це поверот до низького тваринного животіння. Людська культура без мистецтва, це абсурд, і до цього абсурду якраз зводиться культура сучасної капіталістичної доби.

Ось вам мініатюрний образці цієї зvierодилої культури: в пишних палацах, в шовках і оксамітах, серед цілих гір зрабованого міліона працюючих добра, в оточенню

цілих десятків льокаів-рабів, — животіе-визежуеться "ідеал" сучасної культурної людини пан-міліонер. Уся його "культурна творчість" пдагає в цьому, що він час від часу гляне на кінцеві цифри грубих рахункових книг, — а після цієї "важкої праці" він насичує знову свій зніслений нероботством організм і знову пережовує ліниво спожите на м'яких оксамітних диванах. А доколи з нехоты він гляне на свої "магазини" мистецьких творів — бо-ж він — гм... культурна-естетична людина і нагородив цих мистецьких творів цілі гори. Але вони для нього також мертва, холодна матерія без життя, як і його скам'яніла душа, і коли промовляють до нього, то хіба бездушною мовою цифр.

В той-же самий час міліони працюючих мас по фабриках примірають з тяжкої утоми й голоду. В їх очах горить вогонь; вони прагнуть хліба, світла, волі і кращого життя. Але вони приковані до тих-страшних машин, що день і ніч заглушують їх своїм страшним сичанням і вереском і убивають у них всяку думку, всяке почуття. І з грудей цих міліонів виривається скарга, крик пригніченої їх душі: "Ми хочемо кращого життя! Нас задавлюють машини і впливають нашу кров, а страшні молоти розтоплюють нашу кость. Наші душі ріже-убиває страшне верещання пилки". Ось прояв цього світовідчуження, яке становить сьогодні зміст життя робітничих мас в сучасній добі капіталістичної культури.

Скрайне естетичне з'убожіння сучасної людини, при одночасному нагороджуванню величезних мистецьких вартостей по музеях, бібліотеках і приватних домах — це найскрашні противорічності й ознаки смертельної хвороби капіталістичної культури, в якій життя людини являється радше пеклом, чим життям вищої людської породи. Машинова культура розлучила людину з природою та її красою, загнала людину в тісні, брудні вулиці міста, де вона нічого більше не бачить і не чує, окрім машини й її страшного гуку. І коли цієї машини й сама людина стала машиною, а радше нужденним придатком до машини, якого виключним світовідчуженням є голод і машина.

Неваже-ж це все, що ми можемо й сміємо домагатися від життя? — питають себе білі раби машинного віку. Неваже-ж змістом і кінцевою метою життя пролетаріату має бути машина і фізичний та духовий голод людини? Ні, і ще раз ні! Ця сучасна культура гнила і цей суспільний лад гнилий! Вони мусять вмерти тому, щоб не вмерла людина, щоб не

загнула краса в житті людини!

А пролетаріат — цей справжній, прикований до скали-машини Промотей — перше око-ви і здобуде назад утрачений рай людства, збудує нову, вищу і кращу культуру, якої ідеалом і метою буде не золотий бездушний божок, а сама людина, розвинена до повної краси і досконалости духа, а змістом життя цієї людини буде воля і краса. І в міру цього, як маси пролетарів приходять до щораз кращого пізнання своєї людини, ці відвічні закони, що ними вони приковані до скали, — слабшають і зачинають тріщати від зростаючої сили духа у пролетаря-Прометей. Ось відома вже одна рука — а рука ця розриває пальцями скалу, щоб увільнити ще й другу руку, — а рівночасно творчий дух Прометей не спочиває, а кладе могучі підвалини під новий лад суспільний і нову пролетарську культуру, якої квітненісцією є пролетарське мистецтво.

І не счудсь ми, як на широкіх просторах вільної Радянської України закипіло могутньою стихією нове життя. Це українські працюючі маси, цей український велит-Прометей, святкує своє визволення, своє культурне відродження, святкує пробудження весни — весни волі і кращого життя від віку поневоленних мас. І до нас загостили ці перші дороги вітністуні весни, ці шибетливі ластівочки, щоб і нам тут на чужині, поневіряним і поневоленим, погордженням і визискуванням сповістити близьку весну волі для всіх поневоленних.

І слухали ми цього лютого шибету ластівок і грудьми старались охопити цей подих волі й нового життя, яким вияло від шибету цих наших ластівок. Новий він нам в дечім і для деякого може менше зрозумілий, а все-ж безколючно любий-дорогий та рідний. Що новий спів — це не двій — бо-ж він співає про нове життя. А життя це бурхливе, грізне, як бурхливий і грізний вів революційної боротьби мас. І герої

тих співів — грізні, страшні, жорстокі, та лишень для відвічних катів, тиобителів, капіталістів і цього нікчемного кодила плазунів льокаів їх, — а серце в їх грудях таке безмеж-но шире, добре, що в обійми свої кличе весь світ покривджених. У всіх тих піснях один могутній мотив, одна велика ідея, один всепильний ритм, в якому поступають сьогоднішні й невольні раби пролетаріату — це боротьба за визволення мас, це соціальна революція, як одиникий шлях до цього визволення. Але сама боротьба, сама революція не є кінцевою метою і змістом цих співів, бо коли глянемо в ті образи, які вибликає в нас цей спів, — то на їх тлі або фоні побачимо відблеск, відгомін цього нового світу, який в нашій уяві вириває в своїй повній красі. Ось цей новий світ, змальований могучими красками українським пролетарським письменником Союзом:

"Із синів бездери "нова Атлантида" В каскадах вогняних підводиться. Вперд, вперед, вперед динамічний Комаун діти — вперед!"

Цей новий світ, ця Нова Атлантида — це світ волі, світла і краси. Він же бідних дітей Матері-землі, що збились із свогою правдивого шляху і сьогодні блукають в темряві і двигають тяжкі окуви рабів.

Ластівками-вістунами цього Нового Світа для нас є пролетарські наші мистці, письменники, музиканти, малярі і пр. Вони — ці ластівочки гостили у нас і шибетали нам, а ми слухали цього співу і нам було сумно і радісно. Думками і серцем ми летіли в цей новий світ, повний світла, сонця, краси — а тілом приковані до твердої скали — дійсности.

Ось такі думки снувались в моїй голові, слухаючи весняного співу наших ластівок.

Бажаю-б це поділитися з учасниками цієї вечірки власними естетичними враженнями з цієї вечірки, та про це вже хіба в слідуючому числі.

Др. І. Карач.

ЛІТЕРАТУРНА ВЕЧІРКА "ГАРТУ".

Заходами Заоклягартської Філії Союзу пролетарських письменників "Гарт" в Канаді, відбулася у вівторок 17. березня в залі У.Р.Д. у Вінніпегу літературна вечірка, на якій було присутних поперх 500 українських робітників і робітниць. Вечірку відкрив т. М. Попович, після чого пролетарський поет т. І. Кулик вголосив реферат про мистецтво взагалі, а літературу зокрема. В рефераті т. І. Кулик пояснив, чому ми цікавимося літературою й мистецтвом взагалі, потім — що таке мистецтво і як воно поділяється, а вкінці коротко переповів історію української літератури за останні десятиліття та історію пролетарської літератури зокрема.

Довгий реферат присутні робітництво слухало з великою увагою і свою вдячність висказало бурними оплесками.

Після реферату т. І. Кулика виступив т. М. Ірчан і дав коротку інформацію про Заоклягартську Філію "Гарту" в Канаді. Опісля відбувалося читання творів канадських гартівців.

Кожний автор читав свої власні твори самий.

Тов. І. Кулик відчитав збірку своїх поезій "Мої коломийки". Т-ка Л. Пюнтек перечитала цікавий уривок зі своєї повісти "Hope Cottage". Тов. М. Ірчан віддеклямував вірш Демяна Бедного "У вогняному колі" і відчитав своє оповідання "Лі-юнк-шан і Лі-юнк-по". Тов. М. Синь-овергольд перечитав свою коротку новелу "Смерть біля машини", а на закінчення т. М. Волинєць перечитав свій влучний фейлетон і розвеселив публіку.

Після читань приступлено до дискусії, в якій брали участь присутні на залі. Звичайно, дискусія йшла плинно, несміливо, але треба зважити, що це перша така вечірка і робітничача публіка в цьому напрямку ще не підготована як слід. Та надіємось, що в найближчих часах Заоклягартська Філія "Гарту" частіше влаштуватиме подібні вечірки і цим самим започаткує нову вагуну працю серед робітництва на культурному фронті. *Репортер.*

ЕДМОНТОНСЬКІ ТОВАРИШІ ВІДГУКНИЛИСЯ.

Якийсь час тому назад в "У. Р. В." була поміщена стаття про "Музичне Товариство ім. Леонтовича" в Києві і між нас сказано, що голова Товариства композитор Вериківський, пісні якого співають і грають наші співацько-музичні гуртки, склав від себе 50 рублів (\$25.00) на нотовидавничий фонд Товариства і закликає зробити це драматично-співацькі гуртки ТУРФДім в Канаді.

Помагаючи Товариству ім. Леонтовича в Києві видавати ноты, ми тим самим собі помагаємо, бо зможемо за наш гроші отримувати від него всі найновіші видання нот.

Відділ ТУРФДім в Едмонтоні внаслідкував з каси \$25.00 на нотовидавничий фонд Т-ва ім. Леонтовича в Києві і переслав їх через Ц.В.К. ТУРФДім в Вінніпегу до згаданого Товариства.

І. Клібановський.

ЛИСТ З КРАЮ.

Тов. Е. Лифенко з Ворсиані, Алта., прислав нам до поміщення листа, якого він отримав від брата з Радянської України, який звучить:

Пишу тобі брате, що у нас все добре, що ми діждалися на Україні добрих своїх дітей української мови. Тепер не так, як колись було за царату. Тоді Україну душили, не давали науки, а тепер вільно. Є тут у нас комунізм і хто-у них же, тим добре, бо у них все є подостатком: кої, корови, збіжжя, гроші. Одиничним тяжке життя, бо коли сам чоловік має кошту, то багату нею не вноє, а в гурті комуно то є чим землю обробляти. Землі у нас є тепер доволі, бо всю панську землю відобрали і видали селянам. Безземельним дають по дві десятини на кожну душу і для жінок. А в комуні земля корови. Там все гуртове: кої, корови, ший мотек. Комунари кажуть, це наше. Тому я тобі раджу, кому з них користь? З'їжджалися й мундирні роками і мало що зробили. Хай мало, але такі зробили. Коли ми бачимо, як камінь лупає камінь і за кожним ударом відбиває маленький клапчик, то здається, що він його ніколи не пробє. А за якийсь час побачимо і очам своїм не віримо, яку велику роботу зробив камінь.

Так і ми повинні довбати нашу неорганізованість, темноту, несвідомість. Хай собі хто як хоче, так каже, а ми кажемо, що ми не даремно з'їжджалися минулими роками. Своїми збудами, нарадами на них ми збудували організацію, цільний ряд інститутів, створили свою пресу, а невдовзі пічне виходити й фармерська газета "Фармерське Життя". А тепер ми самі повинні сказати ще, яке те наше життя; бо хтож його краще знає за нас.

Тож зберімся разом, робітники і фармери, розкажімо одини другому про своє життя, а тоді будемо знати, як його направити, щоб воно не було життям невільників, але життям соціалістичним.

Західний Провінційний Комітет ТУРФДім.

ВІД ЗАХІДНОГО ПРОВІНЦІОНАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ТУРФДІМ.

Вже відомо українським робітникам і фармерам з проголошеної програми в "У.Р.В.", що західно-окружний робітничо-фармерський з'їзд відбувся в днях 9, 10 і 11 квітня 1925 р. в Укр. Роб. Домі в Едмонтоні.

Крім делегатів від відділів і тов. Т.У.Р.Ф.Д. та Жіночої Секції, Західний Провінційний Виконавчий Комітет запрошує на цей з'їзд представників тих робітничих і фармерських організацій, які не входять в склад ТУРФДім, але є його прихильниками.

Делегатом таких товариств дається право дорадочого голосу, тобто право брати участь в дискусіях при обговорюванні ріжних справ, ставити пропозиції, промовляти з платформи, лише не дається права голосувати над внесками.

Західний Провком вважає, що такі робітничі і фармерські товариства повинні скористатися з тої нагоди і прислати на робітничо-фармерський з'їзд ТУРФДім до Едмонтону своїх делегатів, а це вийде на користь в першу чергу їм самим, як також на користь цілого українського робітничо-фармерського загалу на заході Канади.

Прислайте, товариші фармери своїх делегатів, хай вони придиваються організаційно-освітній праці нашої робітничо-фармерської організації. До сить стояти одинцем на боці і навіть не знати, як провадити

Кожний класово свідомий робітник повинен переплатити і читати робітничу газету

The WORKER

Офіційний орган Комуністичної Партії Канади. Переплата на рік вносьте \$2.00, на піврік \$1.00. Зашліть переплату такі ще нині!

Адреса: THE WORKER, Room 301, Turrell Bldg, 95 King St., East, Toronto, Ont.

ВИЩИЙ ОСВІТНИЙ КУРС.

Аплікації для кандидатів на Вищий Освітний Курс, який розпочнеться 1. травня (мая) в Вінніпегу, вже розіслані до всіх відділів і товариств ТУРФДім. Так само висилаємо аплікації і до поодиноких товаришів, що зголосилися впрот до Ц.В.К. Аплікації повинні вповніти кандидати на курс власноручно, місцеві заряди відділів повинні ці аплікації підтвердити і зараз заслати їх до Ц.В.К. Треба постаратися, щоб всі аплікації були звернені до Центр. Виконкому в Вінніпегу до 1. квітня. Поодинокі товариші і товаришки, що бажали-б вчитися на власний кошт, можуть зголосуватися за аплікації впрот до Ц.В.К., якщо у їх місцевості нема відділу і їм буде дана всяка можливість поступити на цей курс. Так само за всякими інформаціями в справі Вищого Освітнього Курсу просимо писати до Центрального Виконавчого Комітету ТУРФДім в Вінніпегу.

Центр. Виконавчий Комітет ТУРФДім.

М. ІРЧАН. В БУРЯНАХ

Другий том спогадів з громадянської війни на Україні 1920 року.

(Продовження.)

— Анархисти — думаю собі і закриваю очі. Солідко, люблю. Червою повше, сонце пече, а від води тягне холодком. Як-би ще так наші вишневі садки. Га?

Аж тут — (по якумось часі), з води причалпав величезний крокодил і ляг мені на груди. Холодний, як лід. Гидкий і вночний. Вирізано чую цей холод і деревню...

(Ще вже не сон.)

Я переконатися відкриваю очі (буджуся) і хоч перекопатися, що все це сон. Але-ж... але-ж ні. Ось я вже бачу вершки куців в місячному світні, а на грудях все таки щось холодне. Що за чорт! Це-ж не Африка і не сон, а дійсність.

Боюсь і обережно піднімаю руку до грудей. Розхристані. (І я справді лякаюся.) Хто-ж міг нечюю бути тут?

Сагаю рукою далі. І намацую на голих грудях холодно-гидку жабу. Бррр! Як скватив, як кинув в куці, аж квікнула. А сам сів.

І думаю: Що то значить сон! Там стягали в-тій фантастичній Африці з мене одніня і я — о скільки пригадую, помагаю ім. І в сні розкрістав блізу та сорочку.

ці треба на щось рішитися. Пропадати в бурнах, це просто сором. Ранком вилазу і зайду в хату, хай там і сам Писудський сидить. Все одно.

Дивно, що не почуваю голоду, тільки порожно страшенно. Так, як-би в мене не було зовсім живота.

Руками нахочу. Що-ж? Жаль, але немає ради. Ну нічого, вже певно ранком щобудь будемо їсти. Взагалі це божевілья, що я ще цей день пролежав тут. Треба було вилзти. (Раз мати родила, раз вмирати.)

Цікаво, яка година зараз? Мій годинник не точний, а на дворі ніч.

Ніч.

Як я був малий, то боявся ночі, а зараз великий, сплю з жабами і не боюся. Такий звичай. Вояк, доки не був в огні, доти боїться війни. Але як попробує, тоді спить під гарматою, що стріляє аж зсмаля дуднить і нічого не чує. Взагалі, людина — худобина, до всего привыкне.

А українські ночі справді чарівні, хоч не такі вже дуже, як описують їх свої і чужі. Красу відчуваю тонко, але заріжте мене, щоб я описав оцю українську ніч. Хоч сплю в ночі і прикриваюся ніччю. Зоряне небо за гілками, соловія і хрущів не чую, не бачу, та за це по мені делять жаби і шушукє кропива близько. Хібаж це краса?

Краса тоді, як ми замислені, спокійно черпаємо її кожним нервом. Добре було Нечуєві одушевлятися, як він сидів над Дніпром і знав, що сьогодні вівторок а завтра среда. Добре було оспівувати "тихую українську ніч" Гоголеві й Пушкінові, як вони сиділи на верендах поміщицьких осель і знали, що на землі

"хохли" і чорноброві "хохлушки", а на небі "тихая українська ніч". А цього мало.

Поете! Любити свій край не є злочин Коли це для всіх...

Знов Тичина. Він теж співає про ніч. Але як! Ось:

Україте мене, українце: Я — ніч стара, Нездужаю.

Одвіку в снах Мій чорний шлях. Показові ступ м'яти, Та зай тополя шестисть.

Україте мене, українце: Я — ніч стара, Нездужаю.

І я якийсь старий як ота ніч...

Україте мене, українце... Нездужаю...

Холодно. Ніч. Нездужаю. Миронівка. Київська губернія. Голод. Революція. Україна.

Так! Україна! Така бунина й широка, як по небозводі блискавиця. Не то держава, не то птах. Все інакше, як в інших. Багато поетів, мало реалістів.

А в Межигіррі біля Києва, де заросла бурянами Палієва криниця, з фансової глини роблять цеглу і будують київські будинки. Як прийшли Німці — заборонили, і глину вивозили в Німеччину.

В інших народів з фаянсу роблять коштовні посуду, а в нас — цеглу. Україна. Все таки люблю і ще раз люблю оту буяну

соціалістичну Україну. Бо в ній загубив я білу носову хустинку інтелігента і знаю, що я нічого не знаю. Мені так люблю і я починаю ходити до школи ще раз. Недавно вступив в найнищий ступень. І вчуся. В бурянах здаю другий іспит. (Перший в Тетіві і Пятигорах 1. травня ц. р.)

Останній іспит дві секунди перед смертю. Тоді розплющую очі і скажу всіми нервами велике слово:

— Люблю тебе Соціалістична Україно — і люблю всі соціалістичні країни!

І тоді вмиру. Своє вдижню.

Гарно жити в світі хоч одну годину і знати, що перед тобою мета. А багато живе людей і самі не знають чого. Проклинають батьків, що сплудили їх і самі плодять десятками. І все без мети. В день борикаються з життям і ненавидять його. Самі не розберуть, чому це так.

Люде людям нерівні. Одні курять люльки, другі папіроси, треті нюхаютъ табаку і кожний по своєму любить своє.

Ненавидять одні одних і щуюються. Але в біді все нахочать одну мову. І тоді великодушно кажуть:

— Брате! Всі ми з одної глини...

Без контрастів немає нічого. Як-би соціалісти любили, то їх давно задушили-б. А вони і люблять і ненавидять і — живють. (Основа боротьби.)

Щоб бути соціалістом, треба перш усього бути чесним. Соціалізм це не тільки розподіл землі і націоналізація фабрик, але й безмірна правда, любов, гармонія і — ненависть до глитаїв.

(Далі буде).

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

Що недавно вийшла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваш знайоми, то пошартайтеся купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона "вартости навіть тоді, як ви перечитаете її. Це доща повість з воєнних часів в Галичці і з життя робітництва в Америці. Коли читаете, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечитаете до кінця.

Письменик М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатську ніч" в рівночасно багато вчаться і то в найбільш приступний спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Нарядуючи книжку на найкращому папері, окладина з арктичним малюнком в двох кольорах. КУПІТЬ, А НІКОЛИ НЕ ПОЖАЛІЙТЕ! РОЗПОВСЮДНОПРЕ СКРІЗЬ ШО КНИЖКУ.

Вискажіть книжку за попереднім надісланим грошею. ШНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з гришми посилати на таку адресу:

Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

НА БАЗАРІ УКР. РОБ. ДОМУ В ТРАНСОНІ, МАН.

П'ятниця, 13-го березня, ввечері Сала У.Р.Д. прибрала, сцена також прибрала, а на сцені мішана оркестра з 10-ох осіб. По боках в салі довжезні столи з різними речами, на стінах "колекси". В салі повно людей. — Хто має тикет число 16! — викликає з одного кута товариш. — П'ять і пів, хто стає більше? — викликає на середині салі "океанер".

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Гасло: "Хто хоче, той може". Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

НА ЗУСТРІЧ ФАРМЕРСЬКИХ ГАЗЕТ.

Дуже зацікавлено багатьох фермерів, що зарплати вони будуть мати свою фермерську газету "точ на старість". Бо інші фермери мають, а українські фермери ні. Доходять сюди різні англійські тижневики, місцеві, але не багато наших фермерів можуть їх читати. Отже "Фармерське Життя" має широке поле до роботи між українськими фермерами. Цей часоспис зможе доступити до кожної фермерської хати, бо такого часоспису в Канаді нема ще в українській мові та й не дорогий, бо лише два долари на рік. А найголовніше — новий, цікавий, не обговорений різними буржуазними підлизниками та боготамизами.

ПРО РОБІТНИЧИЙ РУХ В ДІ ПЕС.

Вже третій місяць ми знаємо як в Ді Пес був донос про рух серед українських робітників. Писав свого часу тільки один товариш про "шурі" (в ч. 21 17. лютого 1925) з обертаннями конвирами та що вони, мовляв, шкодять робітничому рухові в Ді Пес. Вони мають деякий вплив на деяких робітників, котрі самі лізуть в їх кошари з шлюбами і хрестинами та платять по 18 доларів.

ПОСМЕРТНА ЗГІДКА.

Портрет на Прейрі, Ман. Дня 13. березня, 1925 р. помер Т. Оуфрід Булжовський. Покійний лишив по собі жінку і чотирьох дітей. Хорував він 6 років, будучи ушкоджений при праці, а пізніше доставив серцеву незду. Останніми тижнями стан здоров'я його погіршився і він умер в 46-мі році життя. Тіло покійного товариша перевезено було з хати № Укр. Роб. Дому, якого він був членом і брав собі цего за житло. Товаришки з відділу Жіночої Секції поклали на гроб покійного вночок, перевезений червоною лентою. Перевішено тіла т.т. М. Рурак і В. Литвини вголосили короткі промови. На похорон зібралось досить поважне число людей, бо покійний був досить знаний в місті. Тіло покійного товариша і товаришки відправдані на місце вічного відпочинку. Сив, дорігий товаришу, земля тобі пером. Присутній.

МІЖНАРОДНЕ СВЯТО ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ В ТОРОНТО.

Цего року найкраще відсвяткували своє свято жінки-робітничі Торонто. Три відділи — український, єврейський і англійський устроили в суботу, 7. березня великий концерт-митинг, на котрому виступали з промовами представниці цих трох організацій. На цьому концерт-митингу промови читали жінки з української, єврейської, англійської та інших національностей. На цьому митингу робітничі різні нації задемонстрували свою інтернаціональну солідарність.

ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д.

Дорогі Товариші! Просимо Вас помістити в "У.Р.В." імена жертводавців, що склали жертовні кошички на сплату довгу Укр. Роб. Дому в Едмонтоні. Драмугторг ухвалив вислати дві групи кошичків — одну під проводом т. М. Якимчука, другу — т. Д. Віхрестова. Тов. Д. Віхрестов приготував кошички з такими іменами: "На сході вже знімає сніг, робітників скликає в робітничі ряди старий, кавадний ривал" і "Нової радості стала, яка не була, звідна всна, підтуктун, на весь світ засяла". Кошички виготовили в кожній хаті по товаришам, тому що кошички трудніші по морозі для робітничої інституції, а не для своєї особистої користі. Від імен У.Р.Д. зарад складає сердечну товариську подяку жертводавцям за їх ширі жерти, а також й кошичникам за їх труд.

РЕФЕРАТ ТОВ. М. ІРЧАНА.

На запрошення робітничих організацій при Укр. Роб. Домі в Іст Килддонан на Шевченківському концерті в неділю, ввечері, 22. березня (марта), т. М. Ірчан вголосить реферат на тему: "ЯК РОЗУМІТИ ТВОРИ ШЕВЧЕНКА". На цей реферат повинні прийти всі укр. робітничі і робітничі в Іст Килддонан, щоб своєю присутністю гідно вшанувати пам'ять великого генія-поета трудового українського народу. Вступ за добровільними датками.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Шановна Редакціє! Я прошу Вас помістити мою просьбу в "У.Р.В." Я називаюсь Юрко Будник і походжу з села Кучорова на Буквинні. Удаюсь через "Укр. Роб. Дом" до товаришів робітників і фермерів, робітничих і фермерських просьбою. 16 років тому назад я їхав волами 30 миль з міста до дому і дуже велика тоді була зверхота. Я забув і так блукаючи відморозив собі обидві ноги. Завезли мене до шпиталю, а там мені відірвали обидві ноги ніше коліна. І тепер я не здібний до ніякої праці, не в силі навіть коло хати ходити. Я мав дерев'яні ноги, але вже виходив. Відтак замовив нові ноги, дав \$100.00 за якусь суму три роки і ще повинен доплатити \$150.00 і не маю де їх взяти. І так до цього часу. І тамтих сто доларів пропадає. А тепер і на життя я не в силі заробити, не тільки на життя, та коли-б то я сам казав, а то ще й жінка моя лежить в постелі 10 років хора. Вже 20 років я працюю на фармі. Половину фарми продав, бо не маю з чого вижити. А на тій половині, що лишилась, лише 10 акрів вироблено. Ось так я бідую. Мені вже 60 років. А тепер я звертаюсь до вас, добрі люди, допоможіть мені в моїм горю, бо тяжко-ж воно, тяжко. Поможіть що ласка Ваша нещасним двом старим калікам. Допомогу прошу слати на адресу: George Budnyk, P. O. Box 105, Sturgis, Sask.

ТЕАТР І МУЗИКА.

Відділ Жіночої Секції при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні устроїть в суботу, 28. березня в год. 8-ий ввечері в Укр. Роб. Домі «АМЛІНУ ЗАБАВУ» на яку запрошує місцевих робітників і робітниць. Старами Драмугторга при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні відбудеться в неділю, 29. березня ВЕЛИЧАВНИЙ КОНЦЕРТ в пам'ять 64-ої річниці смерті великого поета і співака працюючих Т. Шевченка. Старами Спілки Української Робітничої Молоді при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні, в суботу, 4. квітня буде відіграно дві дуже смішних комедії. Клічемо Едмонтонських робітників і робітниць затямити ці дати і прибути численно на концерти і представления.

ДРАМА! ЧИТАЙТЕ І ДРУГИМ ПЕРЕКАЖІТЬ! ДРАМА!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ У.С. К.П.К. ДРАМУГТОК ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ. — аіаоргае — В СУБОТУ, ДНЯ 21. БЕРЕЗНЯ 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ зворушаючу драму в 4-ох діях І. Тогобочного п. н.: БОРЦІ ЗА МРІЇ АБО КАТІН І АВЕЛЬ

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНА ТИКЕТІВ: 50, 40 І 25 ЦЕНТІВ. Тикети набувають завчасу: шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а ввечерами І в день представления при касі.

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ УКРАЇНСЬКОЇ СЕКЦІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 22. БЕРЕЗНЯ 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

В ПАМ'ЯТЬ 54-ОЇ РІЧНИЦІ ПАРИЗЬКОЇ КОМУНИ. В КОНЦЕРТІ ВІЗМУТЬ УЧАСТЬ МУЗИКІ І СПІВАЧКІ СИЛИ ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ, А ТАКОЖ БУДУТЬ ПРОМОВЛЯТИ БЕСІДНИКИ В АНГЛІЙСЬКІЙ І УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ.

Приходить вчасно, щоб не вертати домі. ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ВСТУП ЗА ДОБРОВОЇЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

НОВІСТЬ! ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!

Старами Українського Робітничого Товариства у Вегревилі відіграється в середу дня 25. березня (марта) ц. р. в Добісн театрі дуже популярну драму т. М. Ірчана

"РОДИНА ШІТКАРІВ".

Зміст драми це вірна відбитка неволі й злиднів працюючої класи а сваволі й самоблюства класи пануючої. Представлення "Родина шіткарів" ніколи не затрепетав в вашій пам'яті, бо в йому ви побачите вірну відбитку свавільного й насильного знущання панами цього світа над працюючою класою, до котрої й ви самі належите. Тож не оминіть тієї небувалої нагоди. Приходіть на це представлення на означений час й клічте з собою своїх знайомих.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ВСТУП ДЛЯ ДОРОСЛИХ 50 ц., ДЛЯ ДІТЕЙ 15 ц.

ВІДІЛ КАНАДІЙСЬКОГО ТОВАРИСТВА БЕЗРОБІТНИХ У ВІННІПЕГУ

Ось ми повідомляємо всіх членів вініпегського відділу Жіночої Секції і симпатиків, що в поведілок, 23. березня (марта) в 8.30 годині ввечері, відбудеться в Укр. Роб. Домі дуже цікава лекція на тему: ЯК ВИХОВУВАТИ ДІТИ. Лекцію вголосить т. Іван Карач. Просимо товаришів не спізнитись. Нових членків і симпатиків ширю вітаємо. Заряд.

МАСОВІ МІТІНГИ БЕЗРОБІТНИХ

відбудуться кожного четверга в 8. годині ввечері в Лейбор Темпл (кімната № 30) при Джеймс вулиці

Закладається всіх безробітних приходити на ці митинги для обговорення своїх справ.

Мітинги членів Вініпегського Відділу Канадського Товариства Безробітних відбудуться кожного понеділка в 8. годині ввечері, під ч. 530 Мейн Стр. (кімната ч. 7).

Всі члени Товариства Безробітних повинні брати в них участь. На митинги можуть приходити і ті, що бодають вступити до Товариства. Членська вкладка вноситься 10 ц. на місяць.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті" (39)

ПОШУКУЮ Юзюка Коноград з села Ромашівки, повіт Чортків, Галичина. Перебував в Елсон, Алта., відтак виїхав в 1923 р. до Венувер, Б. К. Хто про него знає би або він сам хай напише до: Fed Matwiyehuk Bickerdike, Alta.

ПОШУКУЮЮ свого рідного брата Юліана Атамана з села Селиця, Станіславського повіту, коло Галича. Довгий роки проживав в Канаді. Хто про його знає би особисто, ласкаво прошу написати на мою адресу: Nastia Hulyk 39 Glenwood Ave. Binghamton, N. Y.

ТОВ. ФАРМЕРИ! ПЕРЕДПЛАЧІТЬ СВІЙ ЧАСОПИС!

Ось ми закликаємо всіх українських фермерів до передплати нового, фермерського тижневого часоспису

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ"

що почне виходити при кінці місяця березня (марта) цего року у Вініпегу.

ПЕРЕДПЛАТА ВНОСИТЬ: НА РІК \$2; НА ПІВРОКУ \$1.

"Фармерське Життя" буде помішувати цікаві вісті з фермерського, селянського й робітничого життя і організаційного та просвітнього руху у всіх країнах, новини про найважливіші світові події, цікаві статті про всякі громадські справи, присутні наукові розвідки, дописи, поради й інформації для фермерів.

"Фармерське Життя" запросядо до співробітництва визначних журналістів, агрономів і кореспондентів в Канаді, Злучених Державах і Європі.

"Фармерське Життя" буде завжди змагати до того, щоби задовольнити своїх читачів-фермерів і бути їхнім ширим учителем, вірним порадиником і надійним провідником.

Оказове число "Фармерського Життя" радо виділиться безплатно на кожну подану адресу. Тому проситься всіх товаришів фермерів негайно прислати на инше подану адресу, списки імен і назвиск та поштові адреси усіх своїх знайомих, щоб можна було вислати їм оказове число. Проситься також всіх товаришів і прихильників збирати передплату на "Фармерське Життя" та посылати її а також всяку кореспонденцію, на адресу:

FARMER'S LIFE

UKRAINIAN LABOR TEMPLE, COR. FRITCHARD & MCGREGOR STS., WINNIPEG, MAN., CANADA.